

מי שדוגל ב(שלושת הלאווים של) חרטום — הוא אטום או סתום?

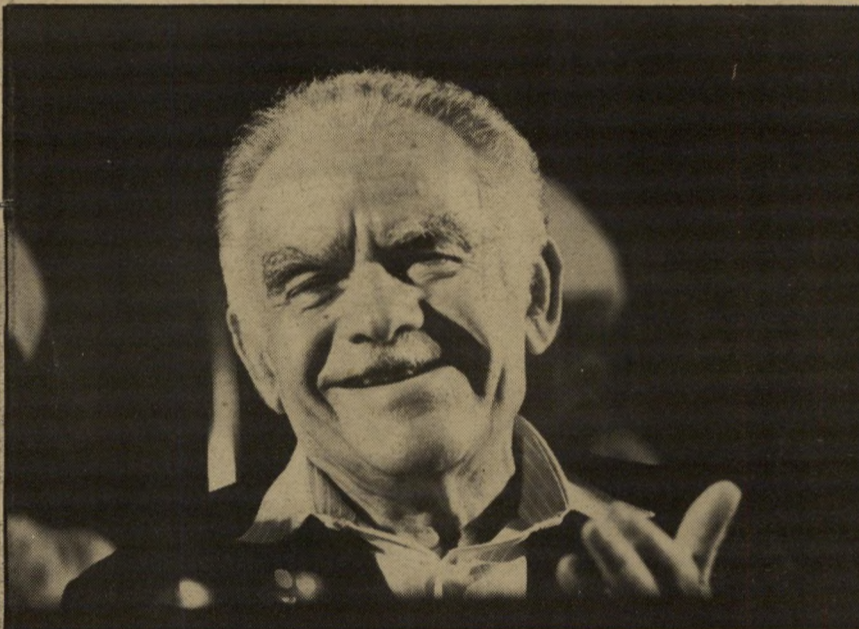
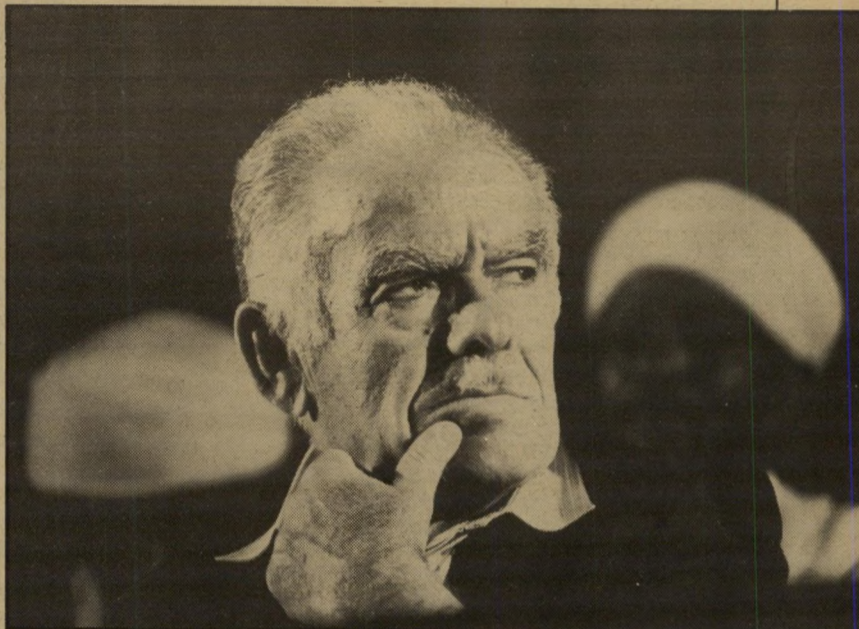
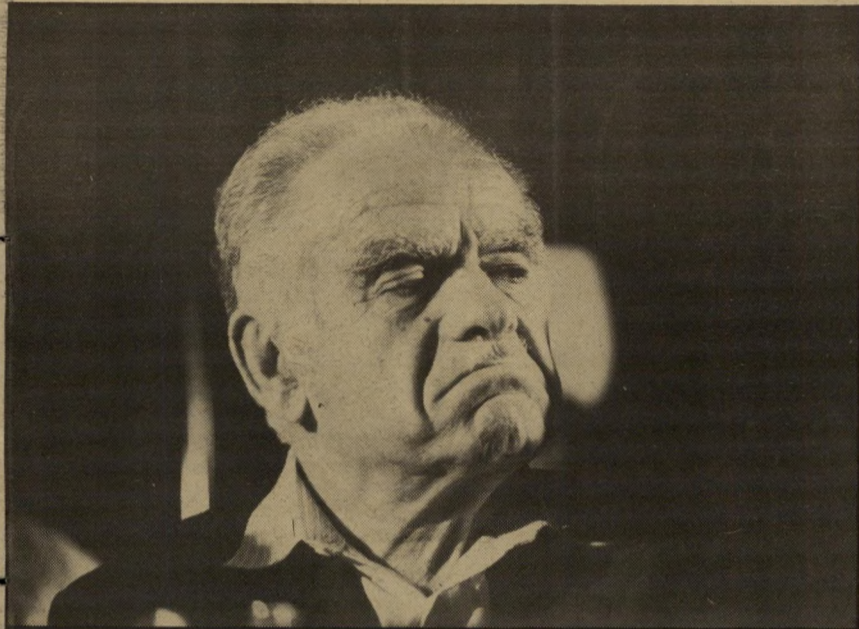
קל היה השבוע לאתר את הפרקליט **מאירק אוקונור** כי קרב הקהל באולם בית המישפט הדרן את **איוואן רמזאניוק**. אוקונור היה היחיד שלבש חליפה וענב עניבה, למרות החום היי רושמי. הוא הסביר שהוא עושה זאת ככוונה, כדי לשמור על תדמית מסוימת.

כו השתלט לוין לגמרי על התהליך, ולמעשה ניהל את החקירה. סגן השר **רוני מילוא** נראה מאוש ומלא-מרץ במיוחד בשבוע שעבר, כשסבב במיזם נודעהכנסת. משנשאל לפשר המרץ והחידושים, השיב ששב זה עתה מחמישה ימים משוגעים בנייר יורק. מילוא לא פסק מלהתפעל

שימחה. היתה לכך גם סיבה מישפחתית. גדות הוא אחיינו של **אריה בן-אליעזר**, המנציג היג הרוויזיוניסטי המנוח, שעל שמו נקראת המידרשה שהפיקה את הסרט. אמו של גדות היתה אחותו של בן-אליעזר, שברכה בשעתו מן המעצר באריתריאה יחד עם **יצחק שמיר**. השניים

סתום, אבל כשניה האחרונה מיתן את החרו. משסופר לשרי-האגריה **משה שחל** על הראיון שהעניק בעל ירחון הערווה פנט-האז, **בוב גרצ'ינה**, להערו-לם הזה (29.7.87) שבו סיפר על מגעו עם **שימועון סרס** כנוגע להמצאה חדשה בתחום האגריה

ואימים יירדו לטמיון. זה הכסף שלי. מה איכפת למישהו אני יכולה לזרוק אותו לאן שאני רוצה? עכשיו? מה פיתאום? הלי וואי והיה לי כסף לייצור נוסף? חילופי דברים במיזמוך הכנסת ביום השלישי: **יהושע מצא**, מצליח-הליכוד, **לאלי קולס** שעבר לידו: "נראה שהמ

יצחק שמיר ראש-הממשלה, היה אורח הכבוד בכינוס להצלת יהודי אתיופיה, שנערך בבנייני האומה בירושלים. כשכנס שמיר לאולם, באו לקראתו נכבדי העדה, לחצו את ידו. לאחר מכן ניגשו שמיר ומלוויו למקומותיהם וישבו.

באולם, שהיה מלא נכבדים מהעדה האתיופית ועסקנים שונים, שררה אווירה כבדה ונישאו נאומים רבים. בתחילת הנאומים היתה הבעת פניו של ראש-הממשלה קשה וחמורת-סבר, אך בהמשך הערב הוא העלה חיוכים על שפתיו. **צילום: ציון צפריר**

ברור שאוקונור עקב אחרי המישפט בצורה אחרת מאשר שאר היושבים באולם. לרבריו, למד לזהות כל תנועה של השר פט רב לוין, אב בית-המישפט. כאשר מפנה לוין את פניו לצד שמאל, פירוש הרבר שלדעתו מיעה אחר מעורכי-הדין נקודה מסוימת בחקירתו, ומוטב לו לעבור לנושא אחר. כשהוא מרים את פניו כלפי מעלה, יש לכך משמעות אחרת, וכך גם להפניית הפנים לצד ימין.

מהתעודות המיוחדות שראה כי ניריורק — תעודות המעידות שנושאייה אינם חולים באיידס, ואינם נושאים נגיפי מחלה זו. גם השמרנות שפשטה בין האמריקאים רדופי-האיידס מצאה חן כי עיני מילוא.

כשהוזמן ח"כ **מתי פלד** לביקור ביוגוסלוויה, קיווה להימלט מן החום הישראלי. אך כשירד בנמלי-התעופה של בליגראד, התאכזב. לעומת 31 המעלות, ששררו באותו יום בירוש-לים, הגיע החום בבליגראד ל-37 מעלות. אולם פיצתה אותו הכניסת-האורחים של מומיניו, ראשי מפלגת-השילטון ביוגוסלוויה. הם התייחסו אל ח"כ הרשימה המתקדמת כאילו היה אישיות ממשלתית בכירה.

בהקדמת הסרט התיעודי של **זאב ז'בוטינסקי** הופיע ח"כ **גידעון גדות** כחתך-ה

הגיעו לג'בוטי, מובלעת שהיתה כפופה לשילטון צרפתי. הם בילו שם מאונס כמה חודשים, וקיבלו מדי יום את העיתון דבר, באר-חור של 10 ימים. פעם הקדים העיתון במיקרה להגיע, חמישה ימים בלבד אחרי הופעתו בתל-אביב. בן-אליעזר עילעל בו, ונתקל במודעת-אבל על מות אר-חותו. כך, בדרך מיקרה, ניתן לו לשכת עליה שיבעה.

השר **עזר וייצמן** אינו ידוע כאדם הנוצר את לשונו. אך בשבוע התאפק, כאשר נמסר על שלושת-הלאווים של יצחק שמיר (לא ועידה בינלאומית, לא שיתוף ברית-המועצות ולא שיתוף אש"ף) ברוח שלושת הלאווים המפורסמים של ועידת הפיסגה הערבית בחרטום (1967), אמר וייצמן: "מי שדוגל בחרטום / הוא אדם אטום". האמת היא שרצה להגיד, אדם

הגרעינית, הגיב השר הממונה, לצחוקם של הנוכחים: "לא יכול להיות! שכחו להתייעץ איתי!"

כךסה התופחת של **תהיר לה סלעי-טמיר** עוררה ניחור שים. אחד שלא התאפק והעז לשאול היה **עבד-אלי-האב דראושה**. הח"כ הערבי העיר לבעלה, מנכ"ל משרד-החוז **אברהם טמיר** בנוכחות פולי-טיקאים נוספים: "אברשה, רר אים שאתה עוד גבר!"

חברת-הכנסת **מרים תי עסה-גלור** שינתה תדמית. היא מסתובבת בלבוש אלגנטי וכ תיסרוקת מטופחת טיפ-טופ. כי שנשאלה אם היא נוהגת לפי הנחיות יועצי-התיקשרות החד-שים שלה, כפי שפורסם באחר-נה, הגיבה בגיחוך: "מאיפה המ ציאו את זה? לקחתי אותם רק לפרוייקט המיוחד לכתות, מפני שלא רציתי שחמש שנות-עבודה

ערך מתכנן איזו מלכודת לשבוע הבא." קולס: "הכנתי. אז לא נוסעים ללונדון..." כוכור, הרגין קולס את מצא ואחרים בליכוד, כשסירב להישמע להוראותיו של מצא, והבהיר לו בשיחה טל-פנית מנמלי-התעופה שהוא טס ללונדון ויהימה.

בשכיל מה לך כל זה? אמרה הפסלת **אילנה גור** לריד, ששמו הופיע בחודשים ה-אחרונים בכותרות ראשיות, "ע" זוב הכל וחזור לפסל". הפסל, ש-כמעט התפתה להצעה, ושיצירר תיו מפארות את משרדו, אינו אלא **רפי איתן** — גיבור פפ-שת-פולארד ויושבראש צת-המנהלים של כימיקל-ישראל.

החלטה... צילום: ציון צפריר

